

Bospad? Kort nadat zij er was gaan wonen was Mark ook gaan wonen in een villa aan het pad, een stukje verder richting het dorp. Ze merkte er niet al teveel van gelukkig. Ze zag voornamelijk zo af en toe op de bewakingsbeelden een stelletje zoeken, naar een goed plekje om even afgezonderd seks te hebben in de open lucht. Maar al teveel gebeurde dat niet, want het huis was ruim genoeg en de gasten van Mark leken weinig gêne te kennen.

Laura herinnerde zich nog dat Mark was komen kennismaken aan de achterkant van de bungalow. Hij was zodanig onbeschoft geweest dat ze hem bij het aanpakken van zijn hand een lesje had geleerd door zijn hand om te draaien en hem op zijn knieën te dwingen. Hij was er vloekend vandoor gegaan en ze had hem nooit meer gezien, behalve in het voorbij gaan. Hij keek haar nooit recht in de ogen als hij het enigszins kon vermijden en trok dan altijd een vuil gezicht.

Ze vermoedde dat hij walgelijkste praatjes over haar verspreidde, maar dat kon haar niet schelen. Ze hoopte de man nog te treffen die het boek bij haar had achtergelaten, wellicht had hij een eerlijk verhaal. Gezien het boek, leek hij in ieder geval wat meer intelligentie te hebben dan de gemiddelde feestganger die bij Mark over de vloer kwam. Dronken was hij wel geweest, dat was wel duidelijk. Maar knap was hij ook en ze was erg benieuwd naar zijn verhaal over een van de feesten van Mark en vooral over zijn redenen om bij haar te komen kijken.

Zuchtend trok ze een spijkerbroek aan en een T-shirt waarvan ze vermoedde dat hij de goedkeuring van Susan weg kon dragen en ze stapte in haar paars met gele Mini. De bungalow was helemaal wit en ze had wat kleur in de carport wel leuk gevonden. Ze was meteen verliefd geweest op het autootje toen ze hem had gezien bij de dealer. Susan had hem ook erg schattig gevonden en Patrick had met zijn armen over elkaar met zijn hoofd staan schudden, toen ze er een paar jaar geleden mee aan kwam zetten.

Als ze in het land was ging Laura altijd regelmatig op bezoek bij Susan. Overdag als ze vrij was of in de avond als haar zwager Patrick, ‘politieman in hart en nieren’ zoals hij zelf placht te zeggen, er ook bij was. Susan was natuurlijk ook nieuwsgierig naar de toedracht van de gebeurtenis, toen Laura erover had verteld. Ze kon aan Laura’s gezicht zien dat het haar bezig hield en keek haar indringend aan. Ze was altijd overbezorgd over haar oudere zus ook al waren ze beiden al lang volwassen.

Ze was er ook erg op tegen geweest toen Laura na het overlijden van Sam zo afgezonderd ging wonen en van de verre reizen waarbij ze niet altijd even goed bereikbaar was, werd ze ook niet blij. Maar Susan was dan ook totaal het tegenovergestelde van haar zus. Ze had een kind, haakte en fröbelde graag en werkte parttime op een kinderdagverblijf. Manlief Patrick was brigadier bij de politie en had binnen het gezin overtuigend het grootste inkomen, zoals zo vaak nog het geval was in Nederland. Laura kon zich er totaal niks bij voorstellen dat ze ooit zo zou leven, maar haar eigen levensstijl zou voor nog veel minder mensen geschikt zijn.

Laura had zichzelf een screenshot van haar bezoeker gemaild en liet hem zien aan haar zus. De gezichtsuitdrukking van haar zus veranderde aarzelend en ze moest toegeven dat het best een stuk was. Er kwam een schalks lachje op haar gezicht, omdat ze waarschijnlijk dacht aan haar man Patrick, die nou niet bepaald in de buurt kwam van de knappe bezoeker van haar zus qua uiterlijk. Ze gaf haar zus toch ter harte om goed op zichzelf te passen het videosysteem te gebruiken voor het beoogde doel en indien nodig de beveiliging te bellen. Ze raadde haar ook aan om bij herhaling de politie in te lichten voor haar eigen bescherming.

Terwijl Laura weer naar huis reed bedacht ze dat ze dat vrijwel zeker niet zou doen. Niet alleen omdat de politie toch niets zou doen met de informatie, gezien het feit dat ze haar tuin technisch gezien deel uitmaakte van het achterliggende bos en de man dus

geen strafrechtelijk feit had gepleegd. Het stukje grond waarop de stoelen stonden hoorde officieel wel bij het grondgebied van haar huis, maar er was niets afgebakend, dus een melding zou weinig zin hebben.

Eigenlijk keek ze er ook wel naar uit dat hij terug zou komen, tijd voor wat avontuur, dacht ze met een twinkeling in haar ogen toen ze terugreed. En ze was nou niet bepaald een hulpeloos vrouwtje. Terwijl ze thuis ging zitten met een glas cola, dacht ze met een grijns op haar gezicht terug aan een missie een jaar geleden in Uruguay.

Ze was naar Buenos Aires in Argentinië gevlogen voor onder het excuus van een fotosessie en zou tussendoor een dag oversteken over water naar het zuiden van Uruguay voor de missie. Dat was soepel verlopen en toen ze die avond terugliep naar haar hotel was ze nog alert en vol adrenaline. Ze zag in een steegje, niet al te ver van haar tijdelijke onderkomen, een meisje dat werd lastig gevallen door twee mannen. Ze had niets gezegd, maar was stil blijven staan en twijfelde of ze door zou lopen of niet, gezien de dure camera die ze nog bij zich droeg. Al snel merkte één van de mannen op dat ze daar stond en die wees naar haar, waarna de andere man zijn grip op het meisje liet gaan.

De eerste gebaarde al snel dat ze weg moest wezen, maar de tweede had wel interesse in Laura. Zij keek ook keurend naar hem en had al snel door dat de tweede het 'Alfamannetje' was. Ze legde haar cameratas neer terwijl hij naar haar toeliep en zij hem tegemoet kwam. Ze begreep niet veel van zijn Spaanse gebrabbel, maar zijn knellende broek sprak boekdelen. Om de inhoud te beoordelen pakte ze het 'Alfamannetje' die Juan bleek te heten stevig vast en likte hem over zijn gezicht toen hij stomverbaasd niet meewerkte aan en behoorlijke zoen. In haar beste Spaans had ze erg stout gevraagd of hij haar soms niet wilde, terwijl hij haar van zich af duwde en merkte hoe sterk ze was.